

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central)
Judecător: V. Mihaila
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secrieru, L. Pruteanu

Dosarul nr. 3ra-87/18

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sult Natalia împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la anularea anchetei de serviciu, a ordinului și restabilirea în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 11 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2016 Sult Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la anularea încheierii anchetei de serviciu nr. 12/1-4457 din 09 august 2016, a ordinului și restabilirea în funcție.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a activat în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare a Ministerului Justiției din anul 2015. Încălcări grave de disciplină, cu excepția cazului, care a avut loc cu 10 ani în urmă, adică în anul 2006, când acesteia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, reclamanta nu a avut.

Susține reclamanta că la 22 august 2016 a fost invitată la sediul Departamentului Instituțiilor Penitenciare a Ministerului Justiției din mun. Chișinău, unde i-a fost adus la cunoștință încheierea anchetei de serviciu nr. 12/1-4457 din 09 august 2016 și ordinul pârâtului nr. 332-ef din 18 august 2016, cu care nu a fost de acord, fapt menționat pe exemplarele acestor acte rămase la angajator.

Menționează reclamanta că potrivit încheierii anchetei de serviciu din 09 august 2016 și ordinului nr. 332-ef. din 18 august 2016, s-a constatat că potrivit secvențelor video de la camerele de monitorizare instalate în curtea de plimbare a încăperii destinate pentru întrevederi de scurtă durată, la data de 24 iunie 2016, se aflau 6 persoane, care erau la o masă și serveau careva lichide (cafea, ceai), identificați ca

fiind 4 condamnați: C I, N V, M S, A G și 2 cetățeni C D și E V și, fiind verificate materialele (cererile), întreprinderea era acordată doar condamnaților C I și N V.

Ancheta de serviciu a stabilit că reclamanta, fiind supraveghetor al Serviciului Regim și Supraveghere, a admis derogări de la prevederile art. 213 Cod de executare, art. 251, 283, 284 ale Statutului executării pedepsei de către condamnați, prin faptul că a admis întreprinderea de scurtă durată deținuților M S și A G, fără prezența cererilor în acest sens și în lipsa avizării acestor cereri de către șeful Penitenciarului nr. 1 - Taraclia.

De asemenea, în urma efectuării anchetei de serviciu s-a constatat că reclamanta a efectuat descrierea suplimentară în blankul cererii de transmitere a coletelor deținuțului M S sub pct. 20 fiind înscris „suc” și cantitatea de 4 bucăți, circumstanțele expuse în încheierea anchetei de serviciu nr. 12/1-4457 din 09 august 2016 stând la baza emiterii ordinului pârâtului nr. 332-ef din 18 august 2016, prin care s-a dispus: pentru atitudine neglijentă față de exercitarea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin nerespectarea condițiilor de acordare și desfășurare a întreprinderilor, a primirii și expedierii coletelor, pachetelor cu provizii și banderole, fiind astfel încălcate prevederile art. 213 Cod de executare și pct. 251, 283 și 284 ale Statutului executării pedepsei de către condamnați, pct. 232 al Regulamentului serviciului de luptă, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 106 din 06 martie 2003 și pct. 4, 12 ale Codului deontologic al personalului sistemului penitenciar, reclamantei, plutonier major de justiție, supraveghetor al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 1 - Taraclia, în temeiul prevederilor art. 24 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire la sistemul penitenciar, a-i aplica sancțiunea disciplinară - concedierea din sistemul penitenciar.

Declară reclamanta că nu este de acord cu acest ordin și cu trimitere la art. 20, 24 din Legea cu privire la sistemul penitenciar și solicită anularea încheierii anchetei de serviciu a Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 12/1-4457 din 09 august 2016, anularea ordinului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 332-ef. din 18 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare colaboratorilor sistemului penitenciar, ca ilegale în fond și fiind emise contrar prevederilor Legii, obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a restabili reclamanta, plutonier major de justiție, în funcția deținută de supraveghetor al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 1 - Taraclia.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 11 aprilie 2017:

- acțiunea înaintată de Sult Natalia a fost admisă parțial;
- s-a anulat parțial încheierea anchetei de serviciu a Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 12/1-445 7 din 09 august 2016, și anume pct. 1, cu privire la propunerea aplicării sancțiunii disciplinare „concedierea din sistemul penitenciar” în privința Nataliei Sult;
- s-a anulat parțial ordinul Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 332-ef din 18 august 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare colaboratorilor sistemului penitenciar”, și anume pct. 1, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare
- concedierea din sistemul penitenciar față de Sult Natalia;
- s-a restabilit Sult Natalia, în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare în funcția deținută de supraveghetor al serviciului regim și supraveghere al

Penitenciarului nr. 1 - Taraclia, plutonier major de justiție;

- în rest pretențiile au fost respinse (f.d.80, f.d.85-92).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, s-a respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 11 aprilie 2017 (f.d.122, f.d.123-131).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 20 noiembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 și hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul central) din 11 aprilie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar probele au fost apreciate arbitrar.

La 09 ianuarie 2018 intimatul Sult Natalia prin intermediul avocatului Cernomoreț Sergiu a prezentat referință pe marginea recursului înaintat, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII

CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță